

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1909

гр. София, 10.03.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в закрито заседание на 10.03.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

като разгледа дело номер **2669** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Г. Н. Г. срещу Решение № 1040-21-124/10.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което са потвърдени Разпореждания № 212-00-5243-3/09.12.2019 г., постановено на основание чл. 54ж, ал.2, т. 1 КСО, Разпореждане № 212-00-5243-4/09.12.2019 г., постановено на основание чл. 54ж, ал.1 КСО и Разпореждане № 212-00-5243-5/09.12.2019 г., постановено на основание чл. 114, ал.3 и във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО, издадени от длъжностно лице по чл.54ж, ал.1 от КСО.

В жалбата е направено искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт.

За да се произнесе по искането за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт, съдът съобрази следното:

Оспореното решение подлежи на предварително изпълнение по силата на закона - чл. 118а, ал. 1 от КСО. Съгласно посочената разпоредба обжалването пред съда на решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, не спира изпълнението им. В случая разпореждането е по чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „б“ от КСО и следователно потвърждаващото го решение е от категорията на визираните в чл. 118а, ал. 1 от КСО.

По приложението на чл. 166, ал. 4 от АПК относно решенията на ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт, издадени за разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2 от КСО, е налице съдебна практика (Определение № 4585 от 29.03.2012 г. на ВАС по адм. дело № 2760/2012 г., VI отд.), съгласно която няма изрична забрана за съдебен контрол по отношение на

предварителното изпълнение.

Съдът след като съобрази, че е налице допуснато по силата на закона предварително изпълнение на административния акт, същият е обжалван по съдебен ред и не е предвидена изрична забрана за съдебен контрол по отношение на предварителното изпълнение, приема, че искането за спиране на предварителното изпълнение е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Разпоредбата на чл. 166, ал. 2 от АПК дава възможност при всяко положение на делото, до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия да бъде спряно предварителното изпълнение ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Доказателствената тежест за установяване на предпоставките по чл. 162, ал. 2 от АПК е за жалбоподателите.

В жалбата са изложени конкретни съображения в тази насока, но съдът приема същите за неоснователни.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 във вр.с ал. 2 от АПК установява в тежест на жалбоподателя да установи причини, които да обосноват спиране на акта - факти и обстоятелства, от които да се заключи, че изпълнението на обжалвания актове би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В случая в жалбата до съда не се сочат никакви обстоятелства от категорията на визираните в чл. 166, ал. 2 АПК, които да водят до извод, че предварителното изпълнение на решението и разпореждането ще доведе до трудно поправима вреда за жалбоподателя или значителна такава.

В настоящия случай от приложените по делото разпореждания, потвърдени с Решение № 1040-21-124/10.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град се установява, че лицето не е осигурено от сочения от него осигурител и няма право на парично обезщетение за безработица, постановен е отказ за отпускане на токова обезщетение по подадено от жалбоподателя заявление и е разпоредено възстановяване на неоснователно изплатеното му парично обезщетение за безработица за периода 28.06.2015 г. до 27.02.2016 г.

На първо място съобразно твърденията в искането по делото няма данни за наложен запор на банковата сметка на жалбоподателя и за започнало производство по принудително изпълнение по реда на чл. 110, ал. 5, т. 1 КСО.

На следващо място се твърди, че е приложена служебна бележка от работодателя на Г. Н. Г., която установява размерът на получаваното от него трудово възнаграждение, но такава липсва по делото т.е не се установява размерът на получаваните от него доходи.

На следващо място се твърди, че са му необходими средства за изплащане на издръжката на двете му непълнолетни деца. Във връзка с това е представено Решение № 217/10.12.2014 г. на Районен съд Ихтиман, с което са прекратява бракът на жалбоподателя и упражняването на родителските права по отношение на двете му деца е предоставен на М. Г. (майка на децата), която ще полага грижи по отглеждането и възпитанието на децата. Определена е месечна издръжка за всяко от

тях в размер на 90 лв.

С оглед на това съдът приема, че доколкото липсват на данни за наложен запор на сметки на Г. Н. Г. и предвид факта, че грижите за децата са разпределени между двамата родители не са налице доказателства за трудно поправима вреда за жалбоподателя или значителна такава.

По изложените съображения съдът приема за недоказано, че предварителното изпълнение на оспореното решение ще причини настъпването на значителни или трудно поправими вреди на жалбоподателите.

Следователно искането за спиране на предварителното изпълнение е неоснователно и следва да бъде оставено без уважение.

По изложените съображения, искането по чл.166, ал.4 вр. ал.2 АПК като неоснователно следва да се остави без уважение.

Водим от горното СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Г. Н. Г. за спиране на предварителното изпълнение на Решение № 1040-21-124/10.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ